

Vestlandet är den västligaste av Norges landsdelar. Det är främst känt för sina vackra och särpräglade städer och sin storslagna natur med vilda forsar och glaciärer, höga fjäll och djupa fjordar.

Landskapet kring byn Reine långt ut i Lofoten tillhör de mest dramatiska i världen. Kring Kjerkfjorden står blanka och tvärbranta toppar givakt och från toppen av Reinebringen får man enastående överblick.

LOFOTEN

MAGISKA LANDSKAP OCH MIDNATTSSOL

Text Search Magazine Foto Bengt Tarre

Det är den 29:e juni 2015. Besättningen på S/Y Celeste of Solent kastar loss från hemmahamnen i Långedrag. Siktet är inställt på Lofoten och Svalbard. Energin ombord är positiv och närvaron total. Planering och förberedelser är över. Nu väntar tre oförglömliga veckor framför stäven.

Vi stämmer träff med skeppare Bengt Tarre. Han har arbetat för Sjösportsskolan sedan 1992 och seglat Celeste sedan 2005. Verksamheten kring båten står på två huvudsakliga ben; charter och äventyrsseglingar som den här, där man hyr sig en kojplats och tar del av besättningsarbetet. Fördelarna med konceptet är flera. Att segla långa distanser i okända vatten och på öppet hav kräver lämplig båt, specialanpassad utrustning samt erfarenhet ombord för att det skall bli bra.

– Det är inte bara smidigt, utan också ett väldigt roligt sätt att komma iväg på, säger Bengt och fortsätter, det märks inte minst på alla som kommer tillbaka. En del av våra gäster har varit med sedan starten för 25 år sedan.

Seglatsen till Svalbard sträcker över sex veckor. En besättning seglar upp, en annan ner. Skärgården norr om Bergen är ny för de flesta, det är också där man planerar att spendera mesta tiden. Första distansen går till Ålesund, en nätt liten sträcka på 550 nm.

Utdrag från bloggen farr65r.blogspot.se: "När vi la loss i Långedrag måndagen den 29 juni var det västliga vindar omkring 5-15 knop. Under natten till tisdagen den 30 juni tilltog vinden och vi sökte oss upp längs norska kusten för att få sjölä. Vinden var relativt kraftig under hela vår resa längs med Sörlandet och vi tjänade en hel del på att ligga nära den norska kusten, dels på grund av mindre sjö, dels på grund av strömmen som går i västlig riktning. När vågorna blev för höga slog vi in mot kusten och vi hade tidvis fin skärgårdssegling. Utmed södra västlandet hade vi fantastisk undanvindssegling under onsdagen den 1 juli. Vi körde gennaker hela dagen. Fram på kvällen tilltog vinden från syd till närmare 25 knop. Vi revade gennakern och körde för spirad fock resten av dygnet. Efter Bergen gick vi in nära kusten och torsdagen den 2 juli bjöd på högsommarväder. På kvällen gick vi ut strax söder om Stadlandet som är beryktat för den krabba sjön som byggs upp här. Långt från kusten märktes inte den besvärliga sjön av men ju närmare vi kom kusten, desto besvärligare blev det. Vi lade till i Ålesund klockan 06:00 fredagen den 3 juli."

Vattnet ligger som en svart spegel inne i den skyddade fjorden. Ett utmärkt tillfälle att sätta rev för ute på havet blåser det kuling.

Ålesund är en vacker stad i jugend stil. På vissa ställen löper fasaderna hela vägen ner i vattnet vilket för tankarna till Venedig. Inte långt från hamnen ligger en vacker utkiksplats med utsikt över områdets spektakulära fjordar och fjäll. Från Ålesund går seglatsen vidare norrut mot Kristiansund, Helgeland och Svartisen. – Här möts man av det omtalade ljuset, berättar Bengt. Solen går upp, och den går ner, men det är aldrig mörkt. Det är en otrolig känsla att segla mitt i natten som om det vore dag.

Utdrag från bloggen farr65r.blogspot.se: "På lördagen den 4 juli fortsatte vi norröver mot Kristiansund som vi nådde på söndagen den 5 juli. Vi lade loss från Kristiansund på måndagseftermiddagen och seglade upp längs med Helgeland, en fantastisk fin kust som måste upplevas. Helgeland är egentligen fel namn utan Heligland stämmer bättre överens med den storslagna natur som beskådas här. Tyvärr fick vi inte se de sju bergstopparna Sju Systrarna på grund av orografisk dimma."

Vi frågar Bengt hur ljuset påverkar dygnsrytmen. Han menar att den redan är anpassad till vaktsystemet och att man inte märker någon större skillnad.

– Vi seglar med fyra personer i varje vaktlag varav en är utsedd till vaktchef. Varje lag seglar aktivt tre timmar och är "lediga" sex timmar. Det gör att man under normala förhållanden är ganska utvilad. Det är oftast inga problem att gå upp, oavsett tid på dygnet, antingen för att hjälpa till med en manöver eller klättra upp på ett fjäll för att möta gryningen.

Svartisen är egentligen två glaciärer; Vestre (221 km²) och Østre Svartisen (148 km²). En av glaciärmarna, Engabreen, är den lägst liggande i hela Europa, bara sju meter över havet.

– Det här är en otroligt häftigt upplevelse, att glida

fram i denna fantastiska, vackra fjord och se isens svarta, blåa och vita toner bli skarpare ju närmare vi kommer. Vid 23-tiden går vi iland och cyklar till Svartisen. Cyklarna hyr man i hamnen genom att lägga pengar i en låda, själva cykelturen tar cirka 10 minuter. Sista biten går man. Det är en mäktig glaciär som på sina ställen har upp till tio meter höga kanter. Vid fyratiden på morgonen kastar vi loss igen.

Utdrag från bloggen farr65r.blogspot.se: "Den 8 juli på morgonen, natten, går vi in till Svartisen. Även detta stopp måste upplevas. En helt spegelblank fjord som glaciären speglar sig i. Under vår nattvandring till glaciären, i fullständigt ljus, kunde vi känna lufttemperaturens växling ju närmare glaciären vi kom."

På Celeste utnyttjas alltid utrustningen till fullo. – Är det vind för gennaker (320 kvm) sätter vi den, och är det vind för spinnaker (400 kvm) sätter vi den. Vaktlagen vill segla båten optimalt, det ligger lite prestige i att anteckna antalet seglade sjömil i loggboken innan man lämnar över till nästa gäng.

Från Svartisen seglar Celeste vidare till Röst som är sällskapetets första stopp i Lofotens skärgård. – Trots att vattnet ligger som en svart spegel inne i den skyddade fjorden vet vi att det blåser kuling ute på havet. Det är lite märkligt att gå från ett alldeles stilla vatten till 30 knop vind på bara några minuter men vi är väl förberedda, revet är redan satt.

Orografisk dimma bildas då en luftmassa tvingas upp när den rör sig över ett berg. Luften expanderar och kyls av varvid lufttemperatur och daggpunkt sammanfaller.

Svartisen hör till den lägst liggande glaciären i Europa.

Det är ovanligt med späckhuggare i området men den här gången hade besättningen på S/Y Celeste of Solent tur.

Kjeungskjaer Fyr.

LOFOTEN

*Med utsikt över Ålesund från
Aksla. Ålesund är framför allt
känt för sin jugendarkitektur och
sin fiskeindustri.*

Foto Tero Hakala

Mitt emellan Henningsvaer och Skrova ligger fyrholmen Austre Moholmen.

Utdrag från bloggen farr65r.blogspot.se: "Efter Svartisen var det dags för första stoppet på Lofoten som blev Röst, den mest västliga ön i ö-gruppen. Endast i bra väder går det att angöra Röst kust med ett djupgående som Celestes och vi hade tur med vädret och kunde trixa oss in till hamnen."

Röst skiljer sig från de flesta andra öarna i området genom ett förhållandevis lågt landskap. Här håller man på med fiske. Men fisket sker i huvudsak i januari och februari. Sportfiske och annan turism håller ön levande under övriga delar av året.
– En av hotellnehavarna berättar att yrkesfiskarna fyller sina kvoter snabbt, samtidigt är det ganska lönsamt att vara fiskare: "Vid den här tiden på året är alla fiskarna i Thailand", säger hon och skrattar.

Efter Röst seglar Celeste och hennes besättning vidare till Vaerøy, Reine, Henningsvaer, Skrova och Svolvær. Vaerøy är liksom Röst ett lugnt, litet fiskesamhälle som gjort sig populärt främst bland sportfiskare. Återigen får besättningen uppleva den orografiska dimman som rullar ner som slöjor längs med bergets väggar och den planerade utflykten upp på bergstoppen ställs in.

Reine och Henningsvaer är två stora aktivitetscentrum i området som erbjuder allt från utflykter till fots, mountainbike, kajakpaddling, klättring och fiske så klart. Ett riktigt paradiset för äventyrliga och lite adrenalintörstande personer. Lockas man mer av det genuina Nord-Norge är Skrova, med sin kontroversiella valfångstanläggning, det självklara valet.
– Skrova är en av mina favoriter, säger Bengt och fortsätter, det är ganska tomt när vi anländer. Vi frågar om det går bra att ligga vid kaj och det gör det, fram till januari, för då drar fisket igång igen. Här upptäcker vi fina promenader och inbjudande sandstränder, vi tar till och med ett dopp trots att det bara är 12 grader i vattnet. Här finns också en fantastisk utomhusutställning med fotografier runt hela ön. Det är extra häftigt att komma fram till valfångstanläggningen med dokumentärfotografier och texter som tydligt tar avstånd från valfångsten.

Är man i Norge måste man nästan gå på tur. Det är inte bara ett fantastiskt sätt att uppleva landets fantastiska natur, det är en folkrörelse.

– Alla gör det, ung som gammal, inklusive vi. Bland annat går vi upp på Reinebringen med utsikt över hela Lofotenhalvön. Det är bitvis ganska svår terräng, ibland måste vi hålla i med båda händerna och klättra uppför stigen.

LOFOTEN

Distansen Långedrag – Svalbard sträcker totalt cirka 2000 nm. Det är nästan lika långt som Långedrag – Gibraltar eller Långedrag – Langerbyn. Distansen till Lofoten är cirka 1 500 nm.

I Svolvaer gör vi en nattvandring för att möta midnattssolen på första parkett. Där startar vandringen med att man måste dra sig upp för ett brant parti med ett rep. Det kan vara lite strapatsfyllt, men väl värt ansträngningarna, utsikten är magisk.

Utdrag från bloggen farr65r.blogspot.se: Torsdagen den 9 juli lade vi loss mot Vaerøy. Här fick vi verkligen beskåda den orografiska dimman. Efter Vaerøy gick vi fredagen den 10 juli till Reine, Lofotens aktivitetscentrum. Det blev för vissa en tur upp på Reinebringen. Varenda steg var värd den utsikt som väntade. Efter Reine gick vi den 11 juli till Henningsvaer. Henningsvaer är kanske det mest omskrivna och mest exploaterade stället på Lofoten. Vårt nästa stopp Skrova var en riktig höjdpunkt genuin miljö, allt från fint kustsamhälle till kritvita sandstränder. Efter Skrova lade vi loss mot Svolvaer, Lofotens centralort, där vi bunkrade både mat och diesel.

Vi lämnar Bengt och hans besättning i Svolvaer. Resten av seglatsen; resan över djävulens dansgolv (Barents hav) och mötet med Svalbard, tar vi en annan gång.

S/Y Celeste of Solent är en 65-fots racer/cruiser som seglar charter och äventyrsseglingar i huvudsak i Europa. Mer om båt och seglatser hittar du på hemsidan www.farr65r.com samt bloggen farr65r.blogspot.se. Celeste har några spännande år framför sig. Utöver sedvanliga seglingar i nordiska farvatten och på Nordsjön skall hon 2017 ställa upp i beryktad Fastnet Race samt Atlantic Rally for Cruisers för att spendera våren 2018 i Västindien där RORC 600 samt Heineken Cup står på "att-göra-listan".